

ZE SO. OMAHY

Krajan Olšan spáchal sebevraždu

Krajan John Olšan, bydlící asi sedm mil jižně od Papillion, spáchal sebevraždu na Středý den, dne 24. prosince, otrávil se strychninem, který dal do jakéhosi hořkého likéru a na to vypil. V pondělí dle krajan Olšan v Omaze a k večeru vrátil se do Papillion, kde zůstal přes noc. Do svého domova vrátil se ráno. Po několika posledních měsících bylo možno na něm pozorovati rozrušenost a často hledal uklidnění v pití libového vína.

Rodina po jeho návratu z Papillion pozorovala na něm neklid, ale nevěnovala tomu pozornost, poněvadž rozrušením a neklidem jevil se jí v posledních několika dnech. Osudný poslední svůj dopis vzal krajan Olšan v osamocení, ale krátce po té na ležen. Rodina jeho neměla pokus, aby získala lékaře, ale než tento mohlo se dostavit, nešťastný krajan vydechl naposled. Několik lahviček hořkého likéru a částečně vyprázděná lahvička se strychninem byly u něho nalezeny.

Krajan Olšan zanechal tu manželku a pět dětí. Bydlel v okolí South Omaha po několik let, ale málo do krajanových kruhů přicházel. Byl pilným pracovníkem, ale odán pití libového, což do značné míry zabraňovalo mu, aby dohlédl blahobyti a štěstí. Pohřeb jeho konán byl v pátek z obydli na farmě a pohřben byl za Fairview hřbitov.

Dopis ze Sibíře

Manželé Franke Sedláčkové, bydlící v číslu 5437 jižní Dvacátá ulice, obdrželi v těchto dnech od československého vojína, p. Karla Sedláčka, dopis z Omasky na Sibiři, který poskytl nám laskavé k otisku. Dopis tento zní:

Milý bratře a sňaková: Přijímám ode mne pozdrav a sděluji vám, že jsem v československém vojsku od 1. června, 1917, a na frontě byl jsem do 22. srpna, kde jsem se účastnil též bojů. Omsk jsem též dobýval. Stále jsem byl u šestého pluku Ilanického a to víte, Hanáci se drží!

Pak jsem onemocněl a bylo to se mnou dost vážně a měl jsem nechuť k jídlu. Byl jsem tak slab, že lékař mně říkal: Půjdeš do nemocnice! Na to přišel rozkaz, aby ti, kdož jsou přes 40 roků staří, vzati byli od rot a dáni do týlové služby. Tak jsem byl též vypsan k komandování k plukovním lékařům k prohlídce. Tento nás prohlédl a vydal vysvědčení o naší schopnosti a tělesném stavu. Mně řekl, že je to jenom slabost, že potřebuji se dobře vyspat a najíst a že bude zase dobře. Od něho byl jsem komandován ke komisi. Někteří zůstali v nemocnici k vyléčení a pak poslali zpátky na frontu. Nás, staré, pak poslali ke štábu korpusu. Odtud nás komandovali k různým částem, ale schopnosti.

Já byl komandován k polní poště československého vojska do Omasky, tak že jsem zde jako listovní. Takto jsem zdrav a chutná mně jíst a dobře se vyspím, takže mně nic neschází, jen si přeji, aby vojna brzy skončila.

Mrtev je Jan Kozel, zámečnický z Betléna, bratr Ant. Kozla, pekaře. Zabíhlo elektrický proud ve Vladivostoku. Pak Cech, kozešnicka Čacha (Dolivočeho) syn. Ten byl u uderníků (útočných rot). Bude jich více, ale doposud se všechno neví.

O Hlinsku nevíme nic. V roce 1917 jsem ještě dostával dopisy z Hlavy a Hlinska a psali jedno a to samé, že jsou všichni zdraví a vše nic, tak že Ti nemohu o tom nic více psát.

Až dnes právě jsem se sešel zde se "stryčkem z Ameriky," panem Švandou z New Yorku, který je také z Hlinska. Ten se mně nabídl, že mně dopis zašle k Tobě. Jakmile dopis tento obdržíš, hned mně piš. Pozdrav na známé. Váš Karel Sedláček.

OSOBNÍ

V průvodu sl. Zdenky Sinkulové a p. Jos. Horáka navštívil nás p. Láďa Dvořák z Chicaga, Ill., známý českoamerický herec, s

kterým naše obecenstvo seznámilo se v době, kdy zde vystupoval s Ludvíkovou divadelní společností. Pan Dvořák zastavil se na své cestě do Los Angeles, Cal., u svého přítele, p. Jos. K. Sinkule, a zdržel se tu do zítřka, kdy pokračovati bude v cestě své do jménovaného města, jež je střediskem industrie pohyblivých obrázků. — Pan Dvořák má v úmyslu zkoušiti své štěstí také v tomto oboru hereckém a sice u známé společnosti Laskeho, jejíž obrázky těší se veliké oblibě po celých Spojených Státech i v cizině. Nepočítáme jemu o tom, že pan Dvořák se i v tomto oboru, v kterém po jistou dobu působil i v Chicagu, náležitě uplatní, neboť je herec vzhledným, který studiu představených charakterů věnuje velkou péči. Pan Dvořák slíbí nám, že sdělí nám něco o výrobě pohyblivých obrázků v Los Angeles, a je-li možná je to předvést, o kterýž se v zájem všeobecný, naše čtenářstvo s povýšením zprávy jeho uvítá. — Přijeme mu z plna srdce mnoho zdaru v jeho práci.

Drobné zprávy z českých kruhů

— V neděli zemřela v ústavě pro duševně choré v Lincoln, kde dlela po posledních 5 roků, krajanová Marie Kaiserová, rozená Kudrnová. Pohřeb její konal se v úterý odpoledne v pohroblického závodu Bratří Křísků na Český národní hřbitov za značné účasti přátel a známých. Zesnulá byla dezerou dobře v krajanových kruzích známých manželů J. Kudrnových, dlouhý čas na Osmnácté a O ulicích bydlících. Pozostalým platí naše nejsrdčejší soustrast.

— Pan Josef Vonašek, známý tesařský kontraktor, uzavřel právně kontrakt s paní Axel Jonesovou v Avery, Neb., na stavbu moderní residence a jak počasi jen trochu dovolí, započne s touto stavbou.

— Spolek Pavla Čechova, číslo 22, C. S. D. P. J., zvolil si ve své výroční schůzi následující úředníky na příští rok: Starší předsedka, Kateřina Hazuka; předsedka, Marie Bureš; místopředsedka, sestra Sedláčková; tajemnice, Františka Tráva; účetní, Anna Pavlovic; pokladní, Frant. Hoffman; průvodkyně, Antonie Kutilek; vnitřní stráž, Frant. Slezák; venkovní stráž, Marie Homič; výbor majetku, Barbora Šubrt, Marie Miller a Marie Sedláček; zástupkyně do sjezdu, Marie Bureš.

— Ve výroční schůzi, konané v neděli, zvolil si Háj Rovnost, č. 116, W. C., následující úředníky na příští rok: Předsedka, Marie Burešová; rádkyně, Frances Tréová; klerkyně, Frances Opočenská; bankéřka, Marie Vonašková; věstředkyně, Marie Homičová; průvodkyně, Antonie Čápová; výbor majetku, Frances Tréová, Kristina Šodomková a Marie Kovářková; do Matice Skolské, Antonie Čápová, Frances Tréová a Frances Opočenská, a spolkový lékař, Dr. Ed. Chaloupka.

— Na Nový rok mezi 11. a 12. hodinou noční vyrušeno bylo obyvatelstvo v okolí Dvacáté a O ulice ze spánku zvonek hasičských vozů a stráž, které sjely se z několika okolních stanic k residencei známého krajanu p. Jos. K. Sinkule na rohu Dvacáté a O ulice, jejiž přízemí vypukl oheň. Hasičům po práci hodinu a půl trvajících podařilo se oheň udušiti v zárodku, tak že škoda není veliká. O vzniku požáru sděluje se nám následující: Na Nový rok p. Sinkule se svou dezerou, sl. Zdenkou, nalézali se u přítele a vrátili se domů po 8. hodině. Mezitím zabrzla jim voda a p. Sinkule odebral se do přízemí, aby rozehrátl trubek obnovil proud. Po nějaké době podarilo se mu to dokázat, a všechno zdálo se v pořádku, když asi po hodině práci dokončil. Touž ještě o 10. hodině, kdy přikládá do spodního topení, nejevily se nikde známky doutnání. Při rozhrávání trubek ale nepočybně dostala se jiskra mezi trámy podlahy, která rozdoutnala se po té, kdy p. Sinkule noložil se ku spánku. Asi o 11. hodině slečna Zdenka uznamenala kouř, přicházející se zdola a vyšetřením se zjistilo, že v dolějších třámech vypukl oheň, hned zavolání byli hasiči, kteří oheň nhasili. Škoda se odhaduje asi na \$100 a je kryta pojištěním.

— Paní Terezie Uzlová věnovala částku \$1.00 na místě květin na rakev zesnulé paní Marie Koškové na Národní dli. Pan Louis Stejskal, bydlící v číslu 7210 jižní Čtyřlístná osma ulice, částku \$100 československou armádu na místě květin na rakev paní Anny Fraňkové.

— Paní Vincencie Kopecká, vdova po všeobecně známém krajanu, p. Kopeckém, který před více jak rokem usmrčen byl bleskem při práci na poli, zakoupila v minulých dnech farmu, jež nalézá se pět mil jižně od městečka Gretna, Farmu, kterou vlastní nedaleko South Omahy, bude taktéž nadále spravovati. Obě tyto rozsáhlé farmy řídití bude za pomoci svých přítelových dvou synů, Václava a Franka, kterým dostalo se před zveřejněním otce náležitě přípravy pro práci zemědělskou a kteří po otec zůstali plni přítelovosti, jež dopomohla rodině Kopeckých ku nynějšímu blahobytu. Paní Kopecká, stejně jako její synové, vědí za svůj úspěch ve farmaření zveřejněnému manželé a otec, který léta pilně práce věnoval k závažnější práci budování své rodiny. Novou farmu zakoupila paní Kopecká hlavně pro syny, kteří v zemědělství mají velkou zálibu a vidí v něm velkou budoucnost. — Přijeme jim z plna srdce mnoho zdaru v jejich snažběch.

— Pohřbu všeobecně známé mištrův krajanů, paní Anny Fraňkové, který konal se ve čtvrtek v domě smutku číslo 5242 jižní Dvacátá ulice, účastnulo se velké množství přátel a známých, jakož i spolusester spolků, k nimž náležela, přes to, že panovala třeskutá zima, což je důkazem, jaké přízni a lásce se v kruzích krajanových těšila. Taktéž velké množství květin, kterými vyzdobena byla rakev s její tělesnou sehraňkou, svědčilo o oblibě, kterou získala si pro svou milou a přátelskou povahu v kruzích všech, s nimiž se stýkala. Pohřební průvod vydal se z domu smutku do českého katolického kostela a odtud na hřbitov Panny Marie. — Pan Karel Franěk, vnuč zesnulé, jež slouží v armádě Strýce Sama, přijel, aby účastnil se pohřbu milované své babičky. Jeho bratr, Herbert, který rovněž slouží v armádě Strýce Sama, nebyl přítomen, nemoha se vypraviti z vojenského tábora, kde se nyní nalézá.

— Maskarní ples, který v sobotu uspořádán byl Tel. Jed. Sokol Fugner-Tyř v Národní síni, těšil se značné návštěvě přes to, že panovala třeskutá zima. Letošního roku s ohledem na epidemii influenzy bylo pořádáno zábava tak málo, že naše obecenstvo vítá příležitost k pobavení a zapomenutí na denní starosti a trudy. Maskovaných nebylo sice takové množství jako v jiných letech a mezi přítomnými převládala omladina, ale přes to zábava byla srdečná a všichni návštěvníci plně byli uspokojeni.

— Slečna Jarusková z Pittsburgu, tetu známých bratří Galdo v Omaze, přijela sem v těchto dnech, aby pracovala jako missonářka v Jižní Omaze. Sl. Jaruskova dlí v Americe patnáct roků a po několika let pracovala s úspěchem v Pittsburgu, odkud přechází ji nejlepší odporčení. Před svým odjezdem do Ameriky byla slečna Jarusková ošetřovatelkou nemocných v Prešpurku, kteréžto město jako nový kapitál Slovenska bylo zapuštěno v minulých dnech vojskem československým. Slečna Jarusková vypravovala, že před patnácti lety někdy v tomto městě nesešl ležky prouhvít. Město samotné je sice silně slovenské, ale Maďari byli tak arrogantní, že každého, kdo mluvil česky anebo slovensky, okřevali. — Úřadů nebylo možno dovolati se o ochrany, ježto tu vládli Němci a Maďari stejného smýšlení. Německý a maďarský nářer tohoto města, dle jejího náhledu, rychle zmizí. Udržovali jej hlavně židé, kteří vydávali se za Němce aneb Maďary dle potřeby, ale také hovorili slovensky, konkali z toho výřezek. Tito židé obrátili uzni korohvíčku a budou Čechy aneb Slovany, zatím co skuteční Němci a Maďari se budto vystěhní, anebo přestanou býti takovými Čechozrouty, jako byli v minulosti. Projevila velkou radost nad tímto obrátem věcí. Slované v okolí Prešpurka byli do té míry utlačováni a pokorováni, že neodvažovali se svým jazykem mluvíti nahlas. Nyní poměry se změň. Lahodná slovenština s řečtinou budou jazykem úředním, budou na prvním místě a nebudou dle ja-

zykem rabů a slabů. V Prešpurku také před válkou byl český dělnický spolek, který dobře prosperoval. Čeští dělníci v Prešpurku měli čelná místa v továrnách, poněvadž nad Němce a Maďary vynikali jak píli, tak i schopností. Také několik českých inženýrů tu bylo zaměstnáno. Tento prý Maďari a Němci nezakazovali mluvíti česky, ale snažili se zabránit jim, aby se stýkali se Slovany a nepřimášli jim posilu. — Přes to však tato česká inteligence pracovala mezi slovenským lidem vytrvale v zájmu lepších dob pro obě bratrské větve. Prerod Prešpurku na město slovenské nebude těžký. Za rok nebudě ani stopy po bývalém německo-maďarském panství.

— Paní Vincencie Kopecká, vdova po všeobecně známém krajanu, p. Kopeckém, který před více jak rokem usmrčen byl bleskem při práci na poli, zakoupila v minulých dnech farmu, jež nalézá se pět mil jižně od městečka Gretna, Farmu, kterou vlastní nedaleko South Omahy, bude taktéž nadále spravovati. Obě tyto rozsáhlé farmy řídití bude za pomoci svých přítelových dvou synů, Václava a Franka, kterým dostalo se před zveřejněním otce náležitě přípravy pro práci zemědělskou a kteří po otec zůstali plni přítelovosti, jež dopomohla rodině Kopeckých ku nynějšímu blahobytu. Paní Kopecká, stejně jako její synové, vědí za svůj úspěch ve farmaření zveřejněnému manželé a otec, který léta pilně práce věnoval k závažnější práci budování své rodiny. Novou farmu zakoupila paní Kopecká hlavně pro syny, kteří v zemědělství mají velkou zálibu a vidí v něm velkou budoucnost. — Přijeme jim z plna srdce mnoho zdaru v jejich snažběch.

— Pohřbu všeobecně známé mištrův krajanů, paní Anny Fraňkové, který konal se ve čtvrtek v domě smutku číslo 5242 jižní Dvacátá ulice, účastnulo se velké množství přátel a známých, jakož i spolusester spolků, k nimž náležela, přes to, že panovala třeskutá zima, což je důkazem, jaké přízni a lásce se v kruzích krajanových těšila. Taktéž velké množství květin, kterými vyzdobena byla rakev s její tělesnou sehraňkou, svědčilo o oblibě, kterou získala si pro svou milou a přátelskou povahu v kruzích všech, s nimiž se stýkala. Pohřební průvod vydal se z domu smutku do českého katolického kostela a odtud na hřbitov Panny Marie. — Pan Karel Franěk, vnuč zesnulé, jež slouží v armádě Strýce Sama, přijel, aby účastnil se pohřbu milované své babičky. Jeho bratr, Herbert, který rovněž slouží v armádě Strýce Sama, nebyl přítomen, nemoha se vypraviti z vojenského tábora, kde se nyní nalézá.

— Maskarní ples, který v sobotu uspořádán byl Tel. Jed. Sokol Fugner-Tyř v Národní síni, těšil se značné návštěvě přes to, že panovala třeskutá zima. Letošního roku s ohledem na epidemii influenzy bylo pořádáno zábava tak málo, že naše obecenstvo vítá příležitost k pobavení a zapomenutí na denní starosti a trudy. Maskovaných nebylo sice takové množství jako v jiných letech a mezi přítomnými převládala omladina, ale přes to zábava byla srdečná a všichni návštěvníci plně byli uspokojeni.

— Slečna Jarusková z Pittsburgu, tetu známých bratří Galdo v Omaze, přijela sem v těchto dnech, aby pracovala jako missonářka v Jižní Omaze. Sl. Jaruskova dlí v Americe patnáct roků a po několika let pracovala s úspěchem v Pittsburgu, odkud přechází ji nejlepší odporčení. Před svým odjezdem do Ameriky byla slečna Jarusková ošetřovatelkou nemocných v Prešpurku, kteréžto město jako nový kapitál Slovenska bylo zapuštěno v minulých dnech vojskem československým. Slečna Jarusková vypravovala, že před patnácti lety někdy v tomto městě nesešl ležky prouhvít. Město samotné je sice silně slovenské, ale Maďari byli tak arrogantní, že každého, kdo mluvil česky anebo slovensky, okřevali. — Úřadů nebylo možno dovolati se o ochrany, ježto tu vládli Němci a Maďari stejného smýšlení. Německý a maďarský nářer tohoto města, dle jejího náhledu, rychle zmizí. Udržovali jej hlavně židé, kteří vydávali se za Němce aneb Maďary dle potřeby, ale také hovorili slovensky, konkali z toho výřezek. Tito židé obrátili uzni korohvíčku a budou Čechy aneb Slovany, zatím co skuteční Němci a Maďari se budto vystěhní, anebo přestanou býti takovými Čechozrouty, jako byli v minulosti. Projevila velkou radost nad tímto obrátem věcí. Slované v okolí Prešpurka byli do té míry utlačováni a pokorováni, že neodvažovali se svým jazykem mluvíti nahlas. Nyní poměry se změň. Lahodná slovenština s řečtinou budou jazykem úředním, budou na prvním místě a nebudou dle ja-

zykem rabů a slabů. V Prešpurku také před válkou byl český dělnický spolek, který dobře prosperoval. Čeští dělníci v Prešpurku měli čelná místa v továrnách, poněvadž nad Němce a Maďary vynikali jak píli, tak i schopností. Také několik českých inženýrů tu bylo zaměstnáno. Tento prý Maďari a Němci nezakazovali mluvíti česky, ale snažili se zabránit jim, aby se stýkali se Slovany a nepřimášli jim posilu. — Přes to však tato česká inteligence pracovala mezi slovenským lidem vytrvale v zájmu lepších dob pro obě bratrské větve. Prerod Prešpurku na město slovenské nebude těžký. Za rok nebudě ani stopy po bývalém německo-maďarském panství.

— Paní Vincencie Kopecká, vdova po všeobecně známém krajanu, p. Kopeckém, který před více jak rokem usmrčen byl bleskem při práci na poli, zakoupila v minulých dnech farmu, jež nalézá se pět mil jižně od městečka Gretna, Farmu, kterou vlastní nedaleko South Omahy, bude taktéž nadále spravovati. Obě tyto rozsáhlé farmy řídití bude za pomoci svých přítelových dvou synů, Václava a Franka, kterým dostalo se před zveřejněním otce náležitě přípravy pro práci zemědělskou a kteří po otec zůstali plni přítelovosti, jež dopomohla rodině Kopeckých ku nynějšímu blahobytu. Paní Kopecká, stejně jako její synové, vědí za svůj úspěch ve farmaření zveřejněnému manželé a otec, který léta pilně práce věnoval k závažnější práci budování své rodiny. Novou farmu zakoupila paní Kopecká hlavně pro syny, kteří v zemědělství mají velkou zálibu a vidí v něm velkou budoucnost. — Přijeme jim z plna srdce mnoho zdaru v jejich snažběch.

— Pohřbu všeobecně známé mištrův krajanů, paní Anny Fraňkové, který konal se ve čtvrtek v domě smutku číslo 5242 jižní Dvacátá ulice, účastnulo se velké množství přátel a známých, jakož i spolusester spolků, k nimž náležela, přes to, že panovala třeskutá zima, což je důkazem, jaké přízni a lásce se v kruzích krajanových těšila. Taktéž velké množství květin, kterými vyzdobena byla rakev s její tělesnou sehraňkou, svědčilo o oblibě, kterou získala si pro svou milou a přátelskou povahu v kruzích všech, s nimiž se stýkala. Pohřební průvod vydal se z domu smutku do českého katolického kostela a odtud na hřbitov Panny Marie. — Pan Karel Franěk, vnuč zesnulé, jež slouží v armádě Strýce Sama, přijel, aby účastnil se pohřbu milované své babičky. Jeho bratr, Herbert, který rovněž slouží v armádě Strýce Sama, nebyl přítomen, nemoha se vypraviti z vojenského tábora, kde se nyní nalézá.

— Maskarní ples, který v sobotu uspořádán byl Tel. Jed. Sokol Fugner-Tyř v Národní síni, těšil se značné návštěvě přes to, že panovala třeskutá zima. Letošního roku s ohledem na epidemii influenzy bylo pořádáno zábava tak málo, že naše obecenstvo vítá příležitost k pobavení a zapomenutí na denní starosti a trudy. Maskovaných nebylo sice takové množství jako v jiných letech a mezi přítomnými převládala omladina, ale přes to zábava byla srdečná a všichni návštěvníci plně byli uspokojeni.

— Slečna Jarusková z Pittsburgu, tetu známých bratří Galdo v Omaze, přijela sem v těchto dnech, aby pracovala jako missonářka v Jižní Omaze. Sl. Jaruskova dlí v Americe patnáct roků a po několika let pracovala s úspěchem v Pittsburgu, odkud přechází ji nejlepší odporčení. Před svým odjezdem do Ameriky byla slečna Jarusková ošetřovatelkou nemocných v Prešpurku, kteréžto město jako nový kapitál Slovenska bylo zapuštěno v minulých dnech vojskem československým. Slečna Jarusková vypravovala, že před patnácti lety někdy v tomto městě nesešl ležky prouhvít. Město samotné je sice silně slovenské, ale Maďari byli tak arrogantní, že každého, kdo mluvil česky anebo slovensky, okřevali. — Úřadů nebylo možno dovolati se o ochrany, ježto tu vládli Němci a Maďari stejného smýšlení. Německý a maďarský nářer tohoto města, dle jejího náhledu, rychle zmizí. Udržovali jej hlavně židé, kteří vydávali se za Němce aneb Maďary dle potřeby, ale také hovorili slovensky, konkali z toho výřezek. Tito židé obrátili uzni korohvíčku a budou Čechy aneb Slovany, zatím co skuteční Němci a Maďari se budto vystěhní, anebo přestanou býti takovými Čechozrouty, jako byli v minulosti. Projevila velkou radost nad tímto obrátem věcí. Slované v okolí Prešpurka byli do té míry utlačováni a pokorováni, že neodvažovali se svým jazykem mluvíti nahlas. Nyní poměry se změň. Lahodná slovenština s řečtinou budou jazykem úředním, budou na prvním místě a nebudou dle ja-

zykem rabů a slabů. V Prešpurku také před válkou byl český dělnický spolek, který dobře prosperoval. Čeští dělníci v Prešpurku měli čelná místa v továrnách, poněvadž nad Němce a Maďary vynikali jak píli, tak i schopností. Také několik českých inženýrů tu bylo zaměstnáno. Tento prý Maďari a Němci nezakazovali mluvíti česky, ale snažili se zabránit jim, aby se stýkali se Slovany a nepřimášli jim posilu. — Přes to však tato česká inteligence pracovala mezi slovenským lidem vytrvale v zájmu lepších dob pro obě bratrské větve. Prerod Prešpurku na město slovenské nebude těžký. Za rok nebudě ani stopy po bývalém německo-maďarském panství.

— Pohřbu všeobecně známé mištrův krajanů, paní Anny Fraňkové, který konal se ve čtvrtek v domě smutku číslo 5242 jižní Dvacátá ulice, účastnulo se velké množství přátel a známých, jakož i spolusester spolků, k nimž náležela, přes to, že panovala třeskutá zima, což je důkazem, jaké přízni a lásce se v kruzích krajanových těšila. Taktéž velké množství květin, kterými vyzdobena byla rakev s její tělesnou sehraňkou, svědčilo o oblibě, kterou získala si pro svou milou a přátelskou povahu v kruzích všech, s nimiž se stýkala. Pohřební průvod vydal se z domu smutku do českého katolického kostela a odtud na hřbitov Panny Marie. — Pan Karel Franěk, vnuč zesnulé, jež slouží v armádě Strýce Sama, přijel, aby účastnil se pohřbu milované své babičky. Jeho bratr, Herbert, který rovněž slouží v armádě Strýce Sama, nebyl přítomen, nemoha se vypraviti z vojenského tábora, kde se nyní nalézá.

— Maskarní ples, který v sobotu uspořádán byl Tel. Jed. Sokol Fugner-Tyř v Národní síni, těšil se značné návštěvě přes to, že panovala třeskutá zima. Letošního roku s ohledem na epidemii influenzy bylo pořádáno zábava tak málo, že naše obecenstvo vítá příležitost k pobavení a zapomenutí na denní starosti a trudy. Maskovaných nebylo sice takové množství jako v jiných letech a mezi přítomnými převládala omladina, ale přes to zábava byla srdečná a všichni návštěvníci plně byli uspokojeni.

— Slečna Jarusková z Pittsburgu, tetu známých bratří Galdo v Omaze, přijela sem v těchto dnech, aby pracovala jako missonářka v Jižní Omaze. Sl. Jaruskova dlí v Americe patnáct roků a po několika let pracovala s úspěchem v Pittsburgu, odkud přechází ji nejlepší odporčení. Před svým odjezdem do Ameriky byla slečna Jarusková ošetřovatelkou nemocných v Prešpurku, kteréžto město jako nový kapitál Slovenska bylo zapuštěno v minulých dnech vojskem československým. Slečna Jarusková vypravovala, že před patnácti lety někdy v tomto městě nesešl ležky prouhvít. Město samotné je sice silně slovenské, ale Maďari byli tak arrogantní, že každého, kdo mluvil česky anebo slovensky, okřevali. — Úřadů nebylo možno dovolati se o ochrany, ježto tu vládli Němci a Maďari stejného smýšlení. Německý a maďarský nářer tohoto města, dle jejího náhledu, rychle zmizí. Udržovali jej hlavně židé, kteří vydávali se za Němce aneb Maďary dle potřeby, ale také hovorili slovensky, konkali z toho výřezek. Tito židé obrátili uzni korohvíčku a budou Čechy aneb Slovany, zatím co skuteční Němci a Maďari se budto vystěhní, anebo přestanou býti takovými Čechozrouty, jako byli v minulosti. Projevila velkou radost nad tímto obrátem věcí. Slované v okolí Prešpurka byli do té míry utlačováni a pokorováni, že neodvažovali se svým jazykem mluvíti nahlas. Nyní poměry se změň. Lahodná slovenština s řečtinou budou jazykem úředním, budou na prvním místě a nebudou dle ja-

zykem rabů a slabů. V Prešpurku také před válkou byl český dělnický spolek, který dobře prosperoval. Čeští dělníci v Prešpurku měli čelná místa v továrnách, poněvadž nad Němce a Maďary vynikali jak píli, tak i schopností. Také několik českých inženýrů tu bylo zaměstnáno. Tento prý Maďari a Němci nezakazovali mluvíti česky, ale snažili se zabránit jim, aby se stýkali se Slovany a nepřimášli jim posilu. — Přes to však tato česká inteligence pracovala mezi slovenským lidem vytrvale v zájmu lepších dob pro obě bratrské větve. Prerod Prešpurku na město slovenské nebude těžký. Za rok nebudě ani stopy po bývalém německo-maďarském panství.

— Pohřbu všeobecně známé mištrův krajanů, paní Anny Fraňkové, který konal se ve čtvrtek v domě smutku číslo 5242 jižní Dvacátá ulice, účastnulo se velké množství přátel a známých, jakož i spolusester spolků, k nimž náležela, přes to, že panovala třeskutá zima, což je důkazem, jaké přízni a lásce se v kruzích krajanových těšila. Taktéž velké množství květin, kterými vyzdobena byla rakev s její tělesnou sehraňkou, svědčilo o oblibě, kterou získala si pro svou milou a přátelskou povahu v kruzích všech, s nimiž se stýkala. Pohřební průvod vydal se z domu smutku do českého katolického kostela a odtud na hřbitov Panny Marie. — Pan Karel Franěk, vnuč zesnulé, jež slouží v armádě Strýce Sama, přijel, aby účastnil se pohřbu milované své babičky. Jeho bratr, Herbert, který rovněž slouží v armádě Strýce Sama, nebyl přítomen, nemoha se vypraviti z vojenského tábora, kde se nyní nalézá.

— Maskarní ples, který v sobotu uspořádán byl Tel. Jed. Sokol Fugner-Tyř v Národní síni, těšil se značné návštěvě přes to, že panovala třeskutá zima. Letošního roku s ohledem na epidemii influenzy bylo pořádáno zábava tak málo, že naše obecenstvo vítá příležitost k pobavení a zapomenutí na denní starosti a trudy. Maskovaných nebylo sice takové množství jako v jiných letech a mezi přítomnými převládala omladina, ale přes to zábava byla srdečná a všichni návštěvníci plně byli uspokojeni.

— Slečna Jarusková z Pittsburgu, tetu známých bratří Galdo v Omaze, přijela sem v těchto dnech, aby pracovala jako missonářka v Jižní Omaze. Sl. Jaruskova dlí v Americe patnáct roků a po několika let pracovala s úspěchem v Pittsburgu, odkud přechází ji nejlepší odporčení. Před svým odjezdem do Ameriky byla slečna Jarusková ošetřovatelkou nemocných v Prešpurku, kteréžto město jako nový kapitál Slovenska bylo zapuštěno v minulých dnech vojskem československým. Slečna Jarusková vypravovala, že před patnácti lety někdy v tomto městě nesešl ležky prouhvít. Město samotné je sice silně slovenské, ale Maďari byli tak arrogantní, že každého, kdo mluvil česky anebo slovensky, okřevali. — Úřadů nebylo možno dovolati se o ochrany, ježto tu vládli Němci a Maďari stejného smýšlení. Německý a maďarský nářer tohoto města, dle jejího náhledu, rychle zmizí. Udržovali jej hlavně židé, kteří vydávali se za Němce aneb Maďary dle potřeby, ale také hovorili slovensky, konkali z toho výřezek. Tito židé obrátili uzni korohvíčku a budou Čechy aneb Slovany, zatím co skuteční Němci a Maďari se budto vystěhní, anebo přestanou býti takovými Čechozrouty, jako byli v minulosti. Projevila velkou radost nad tímto obrátem věcí. Slované v okolí Prešpurka byli do té míry utlačováni a pokorováni, že neodvažovali se svým jazykem mluvíti nahlas. Nyní poměry se změň. Lahodná slovenština s řečtinou budou jazykem úředním, budou na prvním místě a nebudou dle ja-

zykem rabů a slabů. V Prešpurku také před válkou byl český dělnický spolek, který dobře prosperoval. Čeští dělníci v Prešpurku měli čelná místa v továrnách, poněvadž nad Němce a Maďary vynikali jak píli, tak i schopností. Také několik českých inženýrů tu bylo zaměstnáno. Tento prý Maďari a Němci nezakazovali mluvíti česky, ale snažili se zabránit jim, aby se stýkali se Slovany a nepřimášli jim posilu. — Přes to však tato česká inteligence pracovala mezi slovenským lidem vytrvale v zájmu lepších dob pro obě bratrské větve. Prerod Prešpurku na město slovenské nebude těžký. Za rok nebudě ani stopy po bývalém německo-maďarském panství.

— Pohřbu všeobecně známé mištrův krajanů, paní Anny Fraňkové, který konal se ve čtvrtek v domě smutku číslo 5242 jižní Dvacátá ulice, účastnulo se velké množství přátel a známých, jakož i spolusester spolků, k nimž náležela, přes to, že panovala třeskutá zima, což je důkazem, jaké přízni a lásce se v kruzích krajanových těšila. Taktéž velké množství květin, kterými vyzdobena byla rakev s její tělesnou sehraňkou, svědčilo o oblibě, kterou získala si pro svou milou a přátelskou povahu v kruzích všech, s nimiž se stýkala. Pohřební průvod vydal se z domu smutku do českého katolického kostela a odtud na hřbitov Panny Marie. — Pan Karel Franěk, vnuč zesnulé, jež slouží v armádě Strýce Sama, přijel, aby účastnil se pohřbu milované své babičky. Jeho bratr, Herbert, který rovněž slouží v armádě Strýce Sama, nebyl přítomen, nemoha se vypraviti z vojenského tábora, kde se nyní nalézá.

— Maskarní ples, který v sobotu uspořádán byl Tel. Jed. Sokol Fugner-Tyř v Národní síni, těšil se značné návštěvě přes to, že panovala třeskutá zima. Letošního roku s ohledem na epidemii influenzy bylo pořádáno zábava tak málo, že naše obecenstvo vítá příležitost k pobavení a zapomenutí na denní starosti a trudy. Maskovaných nebylo sice takové množství jako v jiných letech a mezi přítomnými převládala omladina, ale přes to zábava byla srdečná a všichni návštěvníci plně byli uspokojeni.

— Slečna Jarusková z Pittsburgu, tetu známých bratří Galdo v Omaze, přijela sem v těchto dnech, aby pracovala jako missonářka v Jižní Omaze. Sl. Jaruskova dlí v Americe patnáct roků a po několika let pracovala s úspěchem v Pittsburgu, odkud přechází ji nejlepší odporčení. Před svým odjezdem do Ameriky byla slečna Jarusková ošetřovatelkou nemocných v Prešpurku, kteréžto město jako nový kapitál Slovenska bylo zapuštěno v minulých dnech vojskem československým. Slečna Jarusková vypravovala, že před patnácti lety někdy v tomto městě nesešl ležky prouhvít. Město samotné je sice silně slovenské, ale Maďari byli tak arrogantní, že každého, kdo mluvil česky anebo slovensky, okřevali. — Úřadů nebylo možno dovolati se o ochrany, ježto tu vládli Němci a Maďari stejného smýšlení. Německý a maďarský nářer tohoto města, dle jejího náhledu, rychle zmizí. Udržovali jej hlavně židé, kteří vydávali se za Němce aneb Maďary dle potřeby, ale také hovorili slovensky, konkali z toho výřezek. Tito židé obrátili uzni korohvíčku a budou Čechy aneb Slovany, zatím co skuteční Němci a Maďari se budto vystěhní, anebo přestanou býti takovými Čechozrouty, jako byli v minulosti. Projevila velkou radost nad tímto obrátem věcí. Slované v okolí Prešpurka byli do té míry utlačováni a pokorováni, že neodvažovali se svým jazykem mluvíti nahlas. Nyní poměry se změň. Lahod